

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/15/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

būtiski grozīta. Skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā, jo ir veicami turpmāki grozījumi.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

- (2) Ņemot vērā noteikumu būtību Direktīvā 94/57/EK, šķiet, ir piemēroti tās noteikumus pārstrādāt divos Kopienas tiesību aktos, proti, direktīvā un regulā.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (3) Padome 1993. gada 8. jūnija rezolūcijā par kopīgu jūru drošības politiku ir noteikusi mērķi: no Kopienas ūdeņiem izvest visus standartiem neatbilstošos kuģus, un tā piešķirā prioritāti Kopienas darbībai, kas paredzēta, lai nodrošinātu efektīvu un vienādu starptautisko noteikumu īstenošanu, sīki izstrādājot kopīgus standartus klasificēšanas sabiedrībām.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

- (4) Drošību un piesārņojuma novēršanu jūrā var efektīvi pastiprināt, stingri piemērojot starptautiskas konvencijas, kodeksus un rezolūcijas, sekmējot arī pakalpojumu sniegšanas brīvības mērķi.

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2009. gada 3. februārī apstiprināto kopīgo dokumentu ⁽³⁾,

- (5) Kontrolēt, vai kuģis atbilst vienotiem starptautiskiem jūras drošības un piesārņojuma novēršanas standartiem, ir karoga un ostas valstu pienākums.

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 94/57/EK (1994. gada 22. novembris) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā ⁽⁴⁾, ir vairākas reizes

- (6) Dalībvalstis atbild par starptautisku apliecību izdošanu drošībai un piesārņojuma novēršanai, kas paredzēti, piemēram, 1974. gada 1. novembra Starptautiskajā Konvencijā par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS 74), 1966. gada 5. aprīļa Starptautiskajā konvencijā par kravas zīmi un 1973. gada 2. novembra Starptautiskajā Konvencijā par piesārņošanas novēršanu no kuģiem (MARPOL), kā arī par šo konvenciju īstenošanu.

⁽¹⁾ OV C 318, 23.12.2006., 195. lpp.

⁽²⁾ OV C 229, 22.9.2006., 38. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. aprīļa Atzinums (OV C 74 E, 20.3.2008., 633. lpp.), Padomes 2008. gada 6. jūnija Kopējā nostāja (OV C 184 E, 22.7.2008., 11. lpp.), Eiropas Parlamenta 2008. gada 24. septembra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), Padomes 2009. gada 26. februāra Lēmums un Eiropas Parlamenta 2009. gada 11. marta Normatīvā rezolūcija (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ OV L 319, 12.12.1994., 20. lpp.

- (7) Atbilstīgi šādām konvencijām visas dalībvalstis var apstiprināt dažādās pakāpēs atzītās organizācijas, lai tās sertificētu šādu atbilstību, un var deleģēt tām attiecīgu apliecību izdošanu drošībai un piesārņojuma novēršanai.

- (8) Daudzās pasaulē pastāvošās organizācijas, kuras ir atzītas Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) līgumslēdzējās puses, nenodrošina ne atbilstīgu noteikumu izpildi, ne arī pietiekamu drošību, darbojoties valsts administrācijas vārdā, jo tām nav drošas un atbilstīgas struktūras un pieredzes, uz ko pašlaik, un tās nespēj pildīt savus pienākumus augsti profesionālā līmenī.
- (9) Saskaņā ar SOLAS 74 II-1. nodaļa A-1. daļa 3.-1. noteikumu dalībvalstu atbildībā ir nodrošināt, lai kuģi, kas kuģo ar to karogu, būtu projektēti, konstruēti un uzturēti saskaņā ar administrāciju atzītu organizāciju paredzētajām prasībām konstrukcijai, mehānismiem un elektroiekārtām. Tādēļ šīs organizācijas izstrādā un īsteno kuģu konstrukcijai, būvēšanai, apkopei un inspekcijām piemērojamos noteikumus un tās ir atbildīgas par kuģu inspekcijām karoga valsts vārdā un par šo kuģu sertificēšanu, apliecinot, ka tie atbilst starptautisko konvenciju prasībām par attiecīgo apliecību izdošanu. Lai tās varētu apmierinoši veikt šo pienākumu, tām jābūt pilnīgi neatkarīgām, ar ļoti specializētu tehnisko kompetenci un stingru kvalitātes vadību.
- (10) Kuģu inspekcijas un apskates organizācijām ir būtiska loma Kopienas tiesību aktos, kuri attiecas uz kuģošanas drošību.
- (11) Organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, būtu jāspēj piedāvāt savus pakalpojumus visā Kopienā un konkurēt citai ar citu, uzturot vienādus drošības un vides aizsardzības līmeņus. Tādēļ vajadzīgie to darbību profesionālie standarti būtu vienādi jānosaka un jāpiemēro visā Kopienā.
- (12) Kravas kuģu radiosakaru drošības apliecības izdošanu var uzticēt privātām iestādēm, kam ir pietiekama kompetence un kvalificēts personāls.
- (13) Dalībvalsts var ierobežot tās apstiprinātu atzīto organizāciju skaitu, atbilstīgi savām vajadzībām, balstoties uz objektīviem un pārredzamiem apsvērumiem, ko kontrolē Komisija saskaņā ar komitejas procedūru.
- (14) Ar šo direktīvu būtu jānodrošina pakalpojumu sniegšanas brīvība Kopienā; attiecīgi, Kopienai būtu jāvienojas ar trešām valstīm, kurās atrodas dažas no atzītajām organizācijām, lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret tādām atzītajām organizācijām, kas atrodas Kopienā.
- (15) Valstu administrāciju cieša iesaistīšana kuģu inspekcijās un attiecīgu apliecību izdošana ir vajadzīga, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību starptautiskajiem drošības noteikumiem pat tad, ja dalībvalstis uztic veikt ar likumu noteiktos pienākumus tām atzītajām organizācijām, kas nav to pārvaldē. Tādēļ ir lietderīgi izveidot ciešus darba sakarus starp administrācijām un to pilnvarotajām atzītajām organizācijām, un var prasīt, lai atzītajām organizācijām būtu vietēja pārstāvniecība tās dalībvalsts teritorijā, kuras vārdā tā pilda savus pienākumus.
- (16) Kad atzītā organizācija, tās inspektori vai tehniskais personāls administrācijas vārdā izsniedz atbilstīgās apliecības, dalībvalstīm attiecībā uz šīm nodotajām pilnvarām būtu jāapsver iespēja attiecināt tādas pašas juridiskās garantijas un tiesisko aizsardzību, tostarp arī attiecīgu aizsardzības darbību īstenošanu, izņemot imunitāti, kas ir prerogāta, kuru var ierosināt tikai dalībvalstis kā neatņemamu suverenitātes sastāvdaļu, un kuru tādēļ nevar nodot ar pilnvaru.
- (17) Atšķirības finansiālās atbildības režīmu ziņā starp atzītajām organizācijām, kas darbojas dalībvalstu vārdā, kavētu šīs direktīvas pienācīgu piemērošanu. Lai mēģinātu atrisināt šo problēmu, ir piemēroti panākt zināmu saskaņotību Kopienas mērogā attiecībā uz atbildību, kas iestājas jebkāda jūras nelaimes gadījumā, ir izraisījusi atzītā organizācija, kā tas atzīts saskaņā ar tiesas nolēmumu, ietverot strīda izšķiršanu šķīrētītiesā.
- (18) Pasākumi, kas ir vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (19) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro grozīt šo direktīvu, lai iestrādātu turpmākus grozījumus ar to saistītās starptautiskās konvencijās, protokolos, kodeksos un rezolūcijās. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia* papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (20) Tomēr būtu jāatstāj dalībvalstīm iespēja apturēt vai atsaukt atzītās organizācijas pilnvarojumu, informējot Komisiju un citas dalībvalstis par saviem lēmumiem un to attiecīgi pamatojot.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (21) Dalībvalstīm būtu periodiski jāizvērtē tādu atzīto organizāciju darbība, kuras darbojas to vārdā, un jāsniedz Komisijai un visām pārējām dalībvalstīm precīza informācija par šādu darbību.
- (22) Dalībvalstīm kā ostu pārvaldītājām ir jāpastiprina drošība un piesārņojuma novēršana Kopienas ūdeņos, pirmām kārtām veicot inspekcijas uz kuģiem, kuriem ir apliecības, ko izdevušas organizācijas, kuras neatbilst kopīgajiem kritērijiem, tādējādi nodrošinot, ka kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu, vairs nav labvēlīgākos apstākļos.
- (23) Pašlaik nav vienotu starptautisku standartu, kam visiem kuģiem būtu jāatbilst to būvēšanas laikā vai visā turpmākajā mūžā, attiecībā uz korpusu, mehānismiem, elektriskajām un vadības iekārtām. Šādus standartus var noteikt saskaņā ar atzītu organizāciju noteikumiem vai līdzvērtīgiem standartiem, ko pieņem valstu administrācijas saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾.
- (24) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, noteikt pasākumus, kas dalībvalstīm jāievēro to attiecībās ar organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates un kas darbojas Kopienā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (25) Pienākumam transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāatbilst tikai minētajiem noteikumiem, kas salīdzinājumā ar Direktīvu 94/57/EK ir būtiski atšķirīgi. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no minētās direktīvas.
- (26) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu saistības attiecībā uz I pielikuma B daļā noteiktajiem termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.
- (27) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās publiski pieejamas.
- (28) Pasākumi, kas ir saistoši organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr 391/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates (pārstrādāta versija) ⁽³⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā ir noteikti pasākumi, kas jāizpilda dalībvalstīm attiecībās ar organizācijām, kuras pilnvarotas veikt inspekciju, apskati un kuģu sertifikāciju atbilstīgi starptautiskajām konvencijām par drošību jūrā un jūras piesārņojuma novēršanu, un ar ko vienlaikus atbalsta pakalpojumu sniegšanas brīvības mērķi. Tas ietver arī drošības prasību izstrādi un īstenošanu attiecībā uz kuģu korpusu, mehānismiem, kā arī elektriskajām un vadības iekārtām starptautisko konvenciju darbības jomā.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "kuģis" ir kuģis, uz ko attiecas starptautiskās konvencijas;
- b) "kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu" ir kuģis, kurš reģistrēts dalībvalstī un kuģo ar tās karogu saskaņā ar tās tiesību aktiem. Kuģus, kas neatbilst šai definīcijai, pielīdzina kuģiem, kam ir trešās valsts karogs;
- c) "inspekcijas un apskates" ir inspekcijas un apskates, kas ir obligātas saskaņā ar starptautiskajām konvencijām;
- d) "starptautiskās konvencijas" ir 1974. gada 1. novembra Starptautiskā konvencija par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS 74), izņemot tās pielikuma XI-2. nodaļu un, 1966. gada 5. aprīļa Starptautiskā konvencija par kravas marku un 1973. gada 2. novembra Starptautiskā konvencija par piesārņošanas novēršanu no kuģiem (MARPOL) kopā ar to protokoliem un grozījumiem, kā arī attiecīgiem visās dalībvalstīs juridiski saistošiem kodeksiem to jaunākajā redakcijā;

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 11. lappusi.

- e) "organizācija" ir juridiska persona, tās meitasuzņēmumi vai citas tās kontrolē esošas juridiskas personas, kuras kopīgi vai atsevišķi veic uzdevumus, uz ko attiecas šis direktīva;
- f) "kontrolē" e) punkta nozīmē ir tiesības, līgumi vai citi faktiski vai tiesiski līdzekļi, kas vai nu atsevišķi, vai kombinācijā dod iespēju realizēt izšķirošu ietekmi uz juridisku personu vai dod iespēju šai personai veikt uzdevumus, uz kuriem attiecas šis direktīva;
- g) "atzītā organizācija" ir organizācija, kas atzīta saskaņā ar Regulu (EK) Nr 391/2009;
- h) "pilnvarojums" ir akts, ar ko dalībvalsts pilnvaro vai deleģē pilnvaras atzītajai organizācijai;
- i) "konvencionālā apliecība" ir apliecība, ko izdevusi karoga valsts vai kas izdots tās vārdā saskaņā ar starptautiskām konvencijām;
- j) "noteikumi un procedūras" ir atzītās organizācijas prasības attiecībā uz kuģu konstrukciju, būvniecību, iekārtām, apkopi un apskatēm;
- k) "klasifikācijas apliecība" ir atzītās organizācijas izdots dokuments, kas apliecina, ka kuģis pēc tā uzbūves un mehāniskajām īpašībām ir piemērots konkrētam mērķim vai pakalpojumam saskaņā ar šīs atzītās organizācijas publiski pieejamiem noteikumiem un procedūrām;
- l) "kravas kuģa radiosakaru drošības apliecība" ir apliecība, kas ieviests ar 1988. gada Protokolu, ar kuru groza SOLAS, ko pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija (SJO).

3. pants

1. Pildot savus pienākumus un saistības saskaņā ar starptautiskajām konvencijām, dalībvalstis gādā, lai to kompetentās administrācijas varētu nodrošināt starptautisko konvenciju noteikumu pienācīgu izpildi, jo īpaši attiecībā uz kuģu inspekciju un apskati, kā arī normatīvo apliecību un atbrīvojuma apliecību izdošanu, kā paredzēts starptautiskajās konvencijās. Dalībvalstis rīkojas saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas ietverti pielikumā un pielikuma papildinājumā SJO Rezolūcijai A.847(20) par pamatnostādņiem, sniedzot atbalstu karoga valstīm SJO aktu īstenošanā.

2. Ja 1. punkta izpildes nolūkos dalībvalsts nolemj attiecībā uz kuģiem, kas brauc ar tās karoga:

- i) pilnvarot organizācijas veikt pilnīgas vai daļējas inspekcijas vai apskates attiecībā uz konvencionālajām apliecībām, ietverot apliecības par atbilstību 11. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, un vajadzības gadījumā izdot vai pagarināt attiecīgās apliecības; vai
- ii) pilnīgi vai daļēji nodot organizāciju ziņā inspekcijas un apskates, kas minētas i) apakšpunktā;

tā uztic šos pienākumus vienīgi atzītajām organizācijām.

Kompetentā administrācija visos gadījumos apstiprina atbrīvojuma apliecību pirmo izdošanu.

Tomēr attiecībā uz kravas kuģu radiosakaru drošības apliecību šos pienākumus var uzticēt privātai struktūrai, ko atzinusi kompetenta administrācija un kurai ir pietiekama kompetence un kvalificēts personāls, lai veiktu īpašu radiosakaru drošības novērtēšanu tās vārdā.

3. Šis pants neattiecas uz kuģu iekārtu atsevišķu vienību sertifikāciju.

4. pants

1. Piemērojot 3. panta 2. punktu, dalībvalstis principā nedrīkst atteikt nevienai no atzītajām organizācijām pilnvarojumu šādu funkciju veikšanai, ievērojot šā panta 2. punktu un 5. un 9. pantu. Taču tās atbilstīgi savām vajadzībām drīkst ierobežot to organizāciju skaitu, kam tiek piešķirts pilnvarojums, ja vien šādi rīcībai ir labi pārredzams un objektīvs pamatojums.

Pēc dalībvalsts pieprasījuma Komisija saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru nosaka atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu šā punkta pirmās daļas pareizu piemērošanu attiecībā uz atteikumu piešķirt pilnvarojumu un 8. panta piemērošanu gadījumos, kad pilnvarojums tiek apturēts vai atsaukts.

2. Pirms dalībvalsts piekriņ tam, ka atzītā organizācija, kas atrodas trešā valstī, var veikt 3. pantā minētos pienākumus pilnībā vai daļēji, tā var pieprasīt, lai minētā trešā valsts nodrošinātu līdzvērtīgu režīmu tām atzītajām organizācijām, kuras atrodas Kopienā.

Turklāt Kopiena var pieprasīt, lai trešā valsts, kurā atrodas atzītā organizācija, nodrošina līdzvērtīgu režīmu tām atzītajām organizācijām, kas atrodas Kopienā.

5. pants

1. Dalībvalstis, kas pieņem lēmumu rīkoties tā, kā aprakstīts 3. panta 2. punktā, izveido "darba attiecības" starp to kompetento administrāciju un organizācijām, kas darbojas tās vārdā.

2. Darba attiecības reglamentē ar oficiālu rakstisku un nediskriminējošu nolīgumu vai līdzvērtīgiem juridiskiem līdzekļiem, kuros noteikti konkrēti pienākumi un funkcijas, ko uzņemas organizācijas, un kuros ietver vismaz:

a) noteikumus, kas ir izklāstīti II pielikumā SJO Rezolūcijai A.739(18) par pamatnostādņēm, piešķirot pilnvarojumu organizācijām, kuras darbojas administrācijas vārdā, tajā pašā laikā vadoties pēc pielikuma, pielikuma papildinājumiem un papildinājuma, kas pievienots SJO MSC/Apkārtrakstam 710 un MEPC/Apkārtrakstam 307 par nolīguma paraugu saistībā ar tādu atzīto organizāciju pilnvarošānu, kuras darbojas administrācijas vārdā;

b) šādus finansiālas atbildības noteikumus:

i) ja tiesas ceļā vai izšķirot strīdu ar šķīrējtiesas procedūru, tiek galīgi un nepārsūdzami nolemts, ka atbildība, kas iestājas pēc jebkura jūras negadījuma, gulstas uz administrāciju, un to skar arī prasība atlīdzināt aizskartajām personām par īpašuma zaudējumu vai tam nodarītajiem bojājumiem un cilvēku traumām vai nāvi, tajā pašā tiesā pierādot, ka tas ir noticis atzītās organizācijas, tās struktūrvienību, darbinieku, pārstāvju vai citu personu, kas darbojas atzītās organizācijas vārdā, tīšas darbības vai bezdarbības vai rupjas neuzmanības dēļ, administrācija ir tiesīga saņemt finansiālu atlīdzību no atzītās organizācijas, ciktāl atzītās organizācijas rīcība, kā tas nolemts tiesā, ir izraisījusi minēto zaudējumu, bojājumus, traumas vai nāvi;

ii) ja, tiesas ceļā vai izšķirot strīdu ar šķīrējtiesas procedūru, tiek galīgi un nepārsūdzami nolemts, ka atbildība, kas iestājas pēc jebkura jūras negadījuma, gulstas uz administrāciju, un to skar arī prasība atlīdzināt aizskartajām personām par cilvēku traumām vai nāvi, tajā pašā tiesā pierādot, ka tas ir noticis atzītās organizācijas, tās darbinieku, pārstāvju vai citu personu, kas darbojas atzītās organizācijas vārdā, jebkuras darbības vai bezdarbības rezultātā neuzmanības vai vieglprātības dēļ, administrācija ir tiesīga saņemt finansiālu atlīdzību no atzītās organizācijas, ciktāl atzītās organizācijas rīcība, kā tas nolemts tiesā, ir izraisījusi minētās cilvēku traumas vai nāvi; dalībvalstis var ierobežot maksimālo summu, ko izmaksā atzītā organizācija, tā tomēr nedrīkst būt mazāka par 4 miljoniem EUR;

iii) ja tiesas ceļā vai izšķirot strīdu ar šķīrējtiesas procedūru, tiek galīgi un nepārsūdzami nolemts, ka atbildība, kas

iestājas pēc jebkura jūras negadījuma, gulstas uz administrāciju, un to skar arī prasība atlīdzināt aizskartajām personām par īpašuma zaudējumu vai tam nodarītajiem bojājumiem, tajā pašā tiesā pierādot, ka tas ir noticis atzītās organizācijas, tās darbinieku, pārstāvju vai citu personu, kas darbojas atzītās organizācijas vārdā, jebkuras darbības vai bezdarbības rezultātā neuzmanības vai vieglprātības dēļ, administrācija ir tiesīga saņemt finansiālu atlīdzību no atzītās organizācijas, ciktāl atzītās organizācijas rīcība, kā tas nolemts tiesā, ir izraisījusi minēto zaudējumu vai bojājumus; dalībvalstis var ierobežot maksimālo summu, ko izmaksā atzītā organizācija, tomēr tā nedrīkst būt mazāka par 2 miljoniem EUR;

c) noteikumus, ka administrācija vai tās izraudzīta neieinteresēta neatkarīga iestāde regulāri revidē pienākumus, ko organizācijas apņemas veikt tās vārdā, kā tas minēts 9. panta 1. punktā;

d) iespēju veikt izlases veida un detalizētas kuģu inspekcijas;

e) noteikumus par obligātu būtiskas informācijas sniegšanu par saviem klasificētajiem kuģiem un klasifikācijas izmaiņām, tās apturēšanu un atsaukšanu.

3. Ar vienošanos vai ar līdzvērtīgiem juridiskiem līdzekļiem var noteikt prasību, ka atzītajai organizācijai ir vietēja pārstāvniecība tās dalībvalsts teritorijā, kuras vārdā tā pilda pienākumus, kas minēti 3. pantā. Šādu prasību var izpildīt vietēja pārstāvniecība, kurai ir juridiskas personas statuss saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un kas ir valsts tiesas jurisdikcijā.

4. Katra dalībvalsts sniedz Komisijai precīzu informāciju par darba attiecībām, kas izveidotas saskaņā ar šo pantu. Komisija pēc tam par to informē pārējās dalībvalstis.

6. pants

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2099/2002 ⁽¹⁾.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais periods ir trīs mēneši.

⁽¹⁾ OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

7. pants

1. Šo direktīvu, nepaplašinot tās darbības jomu, var grozīt, lai:

- a) iestrādātu turpmākos grozījumus, kas izdarīti 2. panta d) punktā, 3. panta 1. punktā un 5. panta 2. punktā minētajās starptautiskajās konvencijās un ar tām saistītajos protokolos, kodeksos un rezolūcijās, kuri stājušies spēkā;
- b) grozītu 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) un iii) punktā norādītās summas.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Pēc jaunu aktu vai protokolu pieņemšanas starptautiskajām konvencijām, kas minētas 2. panta d) apakšpunktā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ņemot vērā dalībvalstu parlamentārās procedūras, kā arī attiecīgās SJO procedūras, pieņem lēmumu par šo jauno aktu vai protokolu sīki izstrādātu ratificēšanas kārtību, nodrošinot, ka dalībvalstīs tos piemēro vienādi un vienlaicīgi.

Uz grozījumiem starptautisko tiesību instrumentos, kas minēti 2. panta d) apakšpunktā un 5. pantā, šo direktīvu var neattiecināt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2099/2002 5. pantu.

8. pants

Neskarot Regulas (EK) Nr. 391/2009 pielikumā norādītos minimālos kritērijus, ja dalībvalsts uzskata, ka atzītajai organizācijai nedrīkst turpmāk ļaut tās vārdā veikt uzdevumus, kuri noteikti 3. pantā, tā var apturēt vai atsaukt doto pilnvarojumu. Tādā gadījumā dalībvalsts tūlīt informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par savu lēmumu un sniedz pietiekamu pamatojumu.

9. pants

1. Katra dalībvalsts pārliecinās, ka atzītās organizācijas, kas darbojas tās vārdā saskaņā ar 3. panta 2. punkta mērķiem, efektīvi veic minētajā pantā norādītās funkcijas, pildot savas kompetentās administrācijas prasības.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto pienākumu, katra dalībvalsts vismaz vienreiz divos gados pārrauga katru atzītu organizāciju, kas darbojas tās vārdā un, vēlākais, līdz 31. martam gadā, kas seko gadam, kurā pārraudzība ir veikta, sniedz pārējām dalībvalstīm un Komisijai ziņojumu, kurā apkopoti šo pārraudzības darbību rezultāti.

10. pants

Īstenojot savas ostas valstu inspekcijas tiesības un pienākumus, dalībvalstis ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm, kā arī attiecīgajai karoga valstij par atklātajiem gadījumiem, kad atzītās organizācijas, kas darbojas karoga valsts vārdā, ir izdevušas derīgas konvencionālās apliecības kuģiem, kuri neatbilst starptautisko konvenciju prasībām, vai par jebkuru nepilnību, ko pieļāvis kuģis ar derīgu klasifikācijas apliecību jomā, uz kuru attiecas šī apliecība. Saistībā ar šo pantu ziņo tikai par gadījumiem, kas radījuši nopietnus draudus drošībai un videi, vai kad fakti liecina par atzītās organizācijas īpaši nolaidīgu rīcību. Attiecīgo atzīto organizāciju informē par šo gadījumu sākotnējās inspekcijas laikā, lai tā varētu tūlīt veikt vajadzīgus turpmākus pasākumus.

11. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka kuģi, kas kuģo ar tās karogu, tiek konstruēti, būvēti, aprīkoti un ekspluatēti saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas saistītas ar prasībām, ko korpusam, mehānismiem, elektriskajām un vadības ierīcēm izvirza atzītā organizācija.

2. Dalībvalsts var nolemt izmantot noteikumus un procedūras, ko uzskata par līdzvērtīgām tām, ko izmanto atzītā organizācija, vienīgi ar nosacījumu, ka tā saskaņā ar Direktīvā 98/34/EK noteikto procedūru nekavējoties par to paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm un pret šiem noteikumiem neiebilst neviena cita dalībvalsts vai Komisija, un netiek konstatēts, izmantojot šīs direktīvas 6. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru, ka tie nav līdzvērtīgi.

3. Dalībvalstis sadarbojas ar to pilnvarotajām atzītajām organizācijām, lai izstrādātu šo atzīto organizāciju noteikumus un procedūras. Tās apspriežas ar atzītajām organizācijām, lai panāktu starptautisko konvenciju saskaņotu interpretāciju.

12. pants

Komisija reizi divos gados informē Eiropas Parlamentu un Padomi par to, kā noris direktīvas īstenošana dalībvalstīs.

13. pants

1. Dalībvalstīs līdz 2011. gada 17. jūnijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt par to informē Komisiju.

Dalībvalstīm pieņemot minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tajos iekļauj arī norādi, ka atsauces spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

14. pants

Direktīva 94/57/EK, kurā grozījumi izdarīti ar direktīvām, kas minētas I pielikuma A daļā, ir atcelta no 2009. gada 17. jūnija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem I pielikuma B daļā noteikto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās jālasa saskaņā ar atbilstmju tabulu II pielikumā.

15. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar turpmākiem grozījumiem

(kā minēts 14. pantā)

Padomes Direktīva 94/57/EK	OV L 319, 12.12.1994., 20. lpp.
Komisijas Direktīva 97/58/EK	OV L 274, 7.10.1997., 8. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/105/EK	OV L 19, 22.1.2002., 9. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/84/EK	OV L 324, 29.11.2002., 53. lpp.

B DAĻA

Termiņu saraksts transponēšanai valsts tiesību aktos

(kā minēts 14. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
94/57/EK	1995. gada 31. decembris
97/58/EK	1998. gada 30. septembris
2001/105/EK	2003. gada 22. jūlijs
2002/84/EK	2003. gada 23. novembris

II PIELIKUMS

Atbilstmju tabula

Direktīva 94/57/EK	Šī direktīva	Regula (EK) Nr. 391/2009
1. pants	1. pants	1. pants
2. panta a) punkts	2. panta a) punkts	2. panta a) punkts
2. panta b) punkts	2. panta b) punkts	–
2. panta c) punkts	2. panta c) punkts	–
2. panta d) punkts	2. panta d) punkts	2. panta b) punkts
2. panta e) punkts	2. panta e) punkts	2. panta c) punkts
–	2. panta f) punkts	2. panta d) punkts
2. panta f) punkts	2. panta g) punkts	2. panta e) punkts
2. panta g) punkts	2. panta h) punkts	2. panta f) punkts
2. panta h) punkts	2. panta i) punkts	2. panta g) punkts
2. panta i) punkts	2. panta k) punkts	2. panta i) punkts
–	2. panta j) punkts	2. panta h) punkts
2. panta j) punkts	2. panta l) punkts	–
2. panta k) punkts	–	2. panta j) punkts
3. pants	3. pants	–
4. panta 1. punkta pirmais teikums	–	3. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta otrais teikums	–	3. panta 2. punkts
4. panta 1. punkta trešais teikums	–	–
4. panta 1. punkta ceturtais teikums	–	4. panta 1. punkts
–	–	3. panta 3. punkts
–	–	4. panta 2., 3. un 4. punkts
–	–	5. pants
–	–	6. pants
–	–	7. pants
5. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts	–
5. panta 3. punkts	4. panta 2. punkts	–
6. panta 1., 2., 3. un 4. punkts	5. panta 1., 2., 3. un 4. punkts	–
6. panta 5. punkts	–	–
7. pants	6. pants	12. pants
8. panta 1. punkta pirmais ievilkums	7. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	–
8. panta 1. punkta otrais ievilkums	–	13. panta 1. punkts
8. panta 1. punkta trešais ievilkums	7. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	–
–	7. panta 1. punkta otrā daļa	13. panta 1. punkta otrā daļa
8. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts	–
8. panta 2. punkta otrā daļa	–	13. panta 2. punkts
9. panta 1. punkts	–	–
9. panta 2. punkts	–	–
10. panta 1. punkta ievadvārdi	8. pants	–
10. panta 1. punkta a), b), c) apakšpunkts, 2., 3. un 4. punkts	–	–
11. panta 1. un 2. punkts	9. panta 1., 2. punkts	–

Direktīva 94/57/EK	Šī direktīva	Regula (EK) Nr. 391/2009
11. panta 3.un 4. punkts	–	8. panta 1.un 2. punkts
12. pants	10. pants	–
13. pants	–	–
14. pants	11. panta 1. un 2. punkts	–
–	11. panta 3. punkts	–
–	12. pants	–
–	–	9. pants
15. panta 1. punkts	–	–
–	–	10. panta 1.un 2. punkts
15. panta 2. punkts	–	10. panta 3. punkts
15. panta 3. punkts	–	10. panta 4. punkts
15. panta 4. punkts	–	10. panta 5. punkts
15. panta 5. punkts	–	10. panta 6. punkta pirmā, otrā, trešā, piektā daļa
–	–	10. panta 6. punkta ceturtnā daļa
16. pants	13. pants	–
17. pants	16. pants	–
–	14. pants	–
–	15. pants	–
–	–	11. pants
–	–	14. pants
–	–	15. pants
–	–	16. pants
–	–	17. pants
–	–	18. pants
–	–	19. pants
Pielikums	–	I pielikums
–	I pielikums	–
–	II pielikums	II pielikums